

Planen om at bygge en ny Afdeling for Sindsyge ved Flytningen af det kgl. Frederiks Hospital, hvorved det vil blive muligt at forene Undervisningen i Psychiatri med de øvige Forelæsninger, vil efter Fakultetets Overbevisning frembyde ikke faa Fordele fremfor den nuværende Ordning, ifølge hvilken Overlægen paa Kommunehospitalets 6te Afdeling mod et Honorar holder kliniske Forelæsninger, medens den theoretiske Undervisning som hidtil besørjes af Fakultetets Docent. Til Støtte for denne Mening skulle vi anføre:

Det Udbytte, som den kliniske Undervisning vil kunne give, afhænger selvfølgelig for en stor Del af Overlægens videnskabelige Dygtighed og Evner til at holde Forelæsninger. Man vil imidlertid have langt større Sikkerhed for, at der i saa Henseende træffes et heldigt Valg ved muligt indtrædende Balance, hvis Undervisningen sker paa det nye Hospital; thi vel har Kommunalbestyrelsen Lovet at indhente Fakultetets Betænkning, men man kan dog ikke være vis paa, at ikke helt andre og maasse berettigede Hensyn blive de afgjørende ved Valget. Paa det nye Hospital vil man være sikker paa, at Hensynet til Undervisningen kommer til sin fulde Ret, og man vil derfor her langt snarere kunne haabe, at saavel den theoretiske som praktiske Undervisning i Psychiatri vil kunne forenes hos samme Docent, hvilket utvivlsomt vil være den rigtigste Ordning.

Ved flere Leiligheder har Kommunalbestyrelsen næret Betænkneligheder ved den kliniske Undervisning i Celleafdelingen, idet man har næret Frygt for, at denne skulde være skadelig for Patienterne eller anstødelig for disses Paarørende.

Ihvorvel disse Betænkneligheder maa anses for ugrundede, saalænge Kliniken ledes med Sagkundskab og tilbørligt Hensyn, saa have de dog flere Gange medført betydelige Besværligheder, saa at man endog i 1871 helt forbød Forelæsningerne i Cellerne, og kun Ministeriets Mellemkomst ledede til en fornyet Overveelse og Forandring af den taagne Beslutning. Uagtet Forelæsningen ikke senere har givet Anledning til nogen Klage, saa kan man ingenlunde være sikker paa, at ikke disse Betænkneligheder paany eller andre Hensyn kunne bevirke indskrænkende Bestemmelser, der kunne virke hæmmende eller helt standsende paa den kliniske Undervisning. Hvis derimod Sindsygeafdelingen flyttes til det nye Hospital, vil det være let at paase, at Forelæsningerne paa den ene Side ledes med den tilbørlige Humanitet, men paa den anden Side ogsaa gennemføres i tilladelig Udstrækning. Det vil ogsaa falde naturligare for Udenforstaaende, at Sindsygeafdelingen benyttes i Undervisningens Tarn i et Hospital, hvor der stadigt holdes Forelæsninger paa alle Afdelinger.

Da Kliniken altid vil give bedst Resultat, naar Patienternes Opmærksomhed faa lidt som muligt henledes paa, at de ere Gjenstand for Demonstration, bør disse Forelæsninger afholdes i den sædvanlige Stuetid og saa vidt muligt i Form af en almindelig Stuegang. Undervisningen vil derfor let komme til at kollidere med andre samtidige Forelæsninger. Det vil imidlertid være lettere at ordne dette Forhold med tilbørligt gjenfaldigt Hensyn og uden Tidsspilde for de Studerende, naar hele Undervisningen samles i et og samme Hospital, hvorimod Overlægen paa Kommunehospitalet lettere af Hensyn til sin Afdelings Forretningsgang kan blive nødsaget til at vælge Timer, der ligge uheldigt for de Studerende.

Kommunehospitalet optager for Tiden kun Sindsyge fra Kjøbenhavn, udenbys Patienter kan man afvise, naar Bladsforholdene paa St. Hans Hospital ere uheldige, eller de modtages kun mod forhøiet Betaling. Herved ubeluffes Befolkningen i de nærmeste Egne omkring Kjøbenhavn, i det Mindste til sine Lider, fra den store Velgjerning,